

AdevarulPrezent.com

Sentinta Finala

Written by Dennis Priebe

De ce suntem în viața? Care este însemnătatea vieții? Ascultați la încercarea unui om de a defini existența noastră : "Ce suntem noi? Suntem numai fantoma unei dorințe îndurerate, o lumina fosforescentă a timpului nemuritor, o foame nesaturată, o sete nestinsă, o poftă ce zvâcneste în artere, ne presează creierul și ne sfâșie inimile. Suntem o legătură de pasiuni, flacăra unui moment de iubire și extaz, un strigăt pierdut, o vânătoare de ore exacte și sumare, o frumusețe aproape pierdută, șoapta unei memorii nănrupate a unui demon. Suntem furati de timp..." (Thomas Wolfe)

Putem trece cu ușurință peste strigatul sau disperat, ca fiind obsesia unui om nebun, sau are ceva logic în ceea ce spune? Există vreo dovadă în afirmatia sa ca suntem furati de timp? Haideti sa fim onesti! Dezaprobarea pe care o au oamenii împotriva creștinatati este însasi existența unei lumi în care violența, nevoia și durerea predomină, unde forța brutală și bogăția unei țări hotărăște destinul altor națiuni, unde locul de naștere determină dacă cineva se va naște liber sau în sclavie, satul sau flamând. Creștinii totuși insistă ca Dumnezeu guvernează totul și ca El are grija de ființele create de El și intervine întotdeauna ca să finalizeze planul. Dar dovezile arată clar - NU! Unde era acest Dumnezeu iubitor, când milioane au fost uciși în camerele de gazare ale Germaniei naziste? Unde este El acum, când înfometarea pune capăt vieților milioaneilor de copii neajutorati din țările lumii a treia? Noi nu putem să rezolvăm această dilemă cu ajutorul simțurilor noastre. Metodele științifice pe care le folosim să înțelegem lumea și rostul nostru în ea, nu vor avea efect în punerea împreună acestor poli diferiți ai binelui și raului. Singura cale posibilă de a ieși din disperare este printr-un salt monumental de credință: trebuie să credem într-o poveste spusă de o Ființă pe care nu putem nici măcar să dovedim că există. Și mai dificil, această poveste insistă ca dilemă noastră poate fi rezolvată numai dacă acceptăm existența miliardelor de ființe nevăzute din univers. Trebuie și mai multă credință în a ajunge la concluzia care să dovedească măcar existența unei singure astfel de ființe! Și totuși, dacă refuzăm toate acestea, vom fi obligați să repetăm cuvintele de la început...Ce salt monumental de credință! Haideti acum să ascultăm povestea scrisă într-o carte veche de 3500 de ani, nu ca o legendă, dar ca o istorie adevărată pentru care viața în sine merită să fie riscată.

Va rog să vă încredeti în această poveste minunată, nu numai pentru că se poate dovedi a fi adevărată, ci simplu pentru că această Carte spune că este adevărată. De aceea va rog să vă controlați toate gândurile, ca ele să fie în armonie cu punctul de vedere al lumii pus în centrul atenției din paginile acestei Carti. În continuare, mențin că această cale și numai această, ne

va permite sa evitam punerea crestinatatii într-o lumina nefavorabila - un Dumnezeu bun care permite raului sa domneasca liber pe aceasta planeta.

Da, avem un raspuns, dar acest raspuns ne umileste intelectul si pune în încurcatura analizarile noastre rationale. Înțelegeti clar cum lucrurile din eternitate au ajuns aici, si mult mai important - cum lucrurile de aici înainteaza spre eternitate? Acum vom încerca pe scurt sa urmarim linia povestirii, sperând ca vom gasi un raspuns exact existentei noastre într-o lume unde raul are sens în universul lui Dumnezeu.

ÎNCEPUTUL

Chiar de la începutul tuturor creatiunilor Sale, Dumnezeu a avut de facut alegeri extrem de dificile. Sa creeze El viata, sau nu? Mai important decât aceasta, ce fel de viata sa creeze? Sa fie programata ca un computer care sa actioneze pe anumite cai? Sa fie asemanatoare animalelor - comportament instictiv, dar fara constiinta? Sau sa fie asemanatoare cu nivelul lui Dumnezeu Însusi, cu sensibilitati morale, spirituale si cu libertatea oricarui individ de a alege destinul sau propriu?

Alegerea lui Dumnezeu a fost facuta infinit mai dificil. Datorita prestiintei Sale, El a putut vedea viitorul - daca va permite libertatea de a alege, atunci aceasta va conduce la ororile care ne sunt atât de familiare. Sa creeze El roboti, animale, sau sa creeze fiinte dupa propria Sa asemanare, care eventual vor distruge universul Sau? Dumnezeu a stiut ca ar fi mai bine sa nu creeze nimic, decât sa creeze roboti sau fapturi fara alegere libera. El a înteles ca numai fiinte create cu o totala putere a liberei alegeri pot intra într-o relatie pe care o doreste cu creatia Sa.

Înzestrând persoane inteligente cu libertate totala, Dumnezeu va supune universul la un pericol extrem. Toate fiintele create de El ar putea sa I se împotrivesca, conducându-se pe ei însisi la distrugere. Daca Dumnezeu este responsabil pentru existenta raului, este pentru ca El a decis sa permita alegerea libera, cu toate optiunile deschise. Îi multumesc lui Dumnezeu astazi pentru ca nu a facut aceasta decizie si ca eu sunt liber în universul Lui sa am acces la alegerile mele fara a avea butoane ascunse pe care o putere mai mare decât mine le-ar apasa si ar decide în locul meu. Chiar si în mijlocul raului si al disperarii voi avea libertatea de a alege orice, fara ca destinul sa-mi fie ales de altcineva.

Libera alegere este cea mai importanta conceptie în istoria universului. Este dreptul inviolabil al fiecărei fiinte create, pe care Dumnezeu îl respecta, iar Satanei îi este interzis sa se amestece. Raspunsul la aproape orice întrebare actuala își are rezolvarea în conceptul liberei alegeri. Datorita faptului ca însasi natura ei este aceea de a fi independent de constrângere, orice decizie facuta este responsabilitatea proprie a fiecărui individ si nu poate fi schimbata de Dumnezeu. Aceasta decizie nu poate fi predeterminata sau controlata.

Astfel, chiar daca Dumnezeu a stiut ca un înger își va folosi dreptul liberei alegeri împotriva Sa, libertatea personala a fost atât de importanta, încât Dumnezeu a hotărât sa creeze viata inteligenta oricum, indiferent de rezultat. Odata ce decizia a fost luata, nu a fost posibil pentru Dumnezeu sa-l îndeparteze pe Lucifer din planurile Sale de creatiune. Daca Dumnezeu ar elimina, înainte de crearea acelor fiinte care ar alege împotriva Sa, ar fi libera

alegere reala, sau doar o simulare? Acest principiu important s-ar preface într-o minciuna si Dumnezeu si-ar da seama de propria Sa nedreptate.

POZITIA LUI DUMNEZEU FATA DE REBELIUNE

Lucifer a facut decizia cruciala asupra planului lui Dumnezeu de a crea omul pe acest pamânt. El nu a fost inclus în sesiunea planului lui Dumnezeu, si gelozia i-a umplut inima. Ura sa a fost îndreptata asupra pozitiei lui Hristos în Trinitate, si rezultatul nemulțumirii a fost rebeliune pe fata. În timp ce rebeliunea crestea, Lucifer a ridicat semne de întrebare în dreptul caracterului lui Dumnezeu. El a spus ca Dumnezeu este nedrept si imposibil de ascultat. Legea lui Dumnezeu a fost o tinta naturala pentru Lucifer, deoarece legea spune cum este caracterul lui Dumnezeu. Daca aceasta lege ar fi dovedita nedreapta, atunci ar rezulta ca si caracterul lui Dumnezeu este gresit - astfel El nu merita închinare si ascultare. Înțelegerea tinteii acestui atac al lui Lucifer este importanta, daca cineva vrea sa vada metoda lui Dumnezeu de a face fata rebeliunii.

Lucru stiut, odata ce Lucifer si-a exersat dreptul sau la libera alegere împotriva lui Dumnezeu, Dumnezeu nu a putut rezolva problema numai distrugându-l. Singura cale de a rezolva pentru totdeauna, a fost lasarea procesului liberei alegeri sa-si urmeze propriul curs. Când deciziile tuturor membrilor universului lui Dumnezeu au fost în final facute, atunci cartea de joc al lui Lucifer poate fi eliminata. Caracterul si guvernământul lui Dumnezeu trebuie aratat ca fiind drept, prin timp si demonstratie, nu prin forta sau autoritate.

Dumnezeu a permis mizeria pacatului pentru a arata inutilitatea ascultarii forțate. El a hotărât sa protejeze libera alegere cu orice pret. Dumnezeu nu a oprit-o pe Eva de la pacat, deoarece El nu impune ascultarea. Isus a venit pe acest pamânt si a murit ca sa permita oamenilor sa aleaga liber înca odata. Si pacatul nu ar avea un sfârșit pâna când Satana însusi nu se va pleca de bunavoie, marturisind suveranitatea lui Isus (Romani 14:11). Aceasta libertate a fost foarte scumpa într-adevar, dar supravietuirea întregului univers este pusa în joc.

Motivul pentru care Dumnezeu asteapta atât de mult ca pacatul sa-si urmeze cursul, este ca El însusi este în proces înaintea universului. Sunt acuzațiile Satanei valabile sau nu? Cursul pacatului va arata dreptatea lui Dumnezeu sau a Satanei? Biblia ne descopera ca Dumnezeu si-a supus propriul caracter investigarii si judecării creaturilor Sale. Întregul plan de mântuire arata acest fapt, si nu se poate termina pâna când toate acuzațiile împotriva lui Dumnezeu au fost în întregime eliminate : "...Dumnezeu sa fie gasit adevarat si toti oamenii sa fie gasiti mincinosi, dupa cum este scris : 'Ca sa fii gasit neprihanit în cuvintele Tale, si sa iesi biruitor când vei fi judecat.'..."(Rom.3:4).

A fost dificil pentru Dumnezeu sa explice îngerilor subtilele, dar totusi majorele diferente între adevar si minciunile Satanei. El a ales eficienta demonstratiei în locul explicatiei. De aceea Biblia este o vasta istorie a metodei lui Dumnezeu de a trata atât rebeliunea, cât si consecintele suportate de cei implicați în ea.

Atacul original al Satanei a fost curând urmat de o rebeliune organizata, care apoi s-a transformat într-o revolta masiva, astfel încât o întreaga planeta a început sa traiasca sub sistemul sau de legiure. Marea controversa între Hristos si Satana era în plina activitate si atent privita de fiecare fiinta inteligenta necazuta. Mai mult ca sigur a cauzat uimire faptul ca

datorita principiului liberei alegeri, Dumnezeu a permis raului sa domneasca nestingherit. Si totusi numai aceasta cale ar fi putut preveni un rau distructiv de termen lung.

Acest principiu este singurul care ne face sa intelegem cum se poate ca o lume atât de rea poate coexista cu un Dumnezeu bun. Suferinta si tragedia au aparut în univers datorita alegerilor facute de indivizi liberi, iar Dumnezeu nu va încalca libera alegere. Datorita acesteia, Satana a devenit stapânul temporar al acestei planete. "Nu stiti ca daca va dati robi cuiva, ca sa-l ascultati, sunteti robii aceluia de care ascultati, fie ca este vorba de pacat, care duce la moarte, fie ca este vorba de ascultare, care duce la neprihanire?" (Rom. 6:16). Noul Testament se refera la Satana ca fiind chiar "dumnezeul acestei lumi, ce a orbit mintile celor ce nu cred."

Aceasta lume nu reflecta deloc caile lui Dumnezeu; În schimb descopera sistemul de guvernare al Satanei si rezultatele rebeliunii sale. Satanei si este permis sa-si faca lucrarea sa doar temporar, astfel încât fiecare individ sa poata face decizii bine stabilite între Dumnezeu si Satana.

O DEMONSTRATIE CRUCIALA

Când Adam si Eva au cazut prada sofisticatelor argumente ale Satanei, Dumnezeu a pus planul de mântuire în miscare. Singura speranta pentru umanitate si pentru guvernarea lui Dumnezeu, statea acum în interventia proprie a lui Dumnezeu în situatia omenirii. Riscul colosal al acestui plan a fost în acelasi timp si lucrul ce a dat potential pentru salvarea universului. Mântuitorul nu a venit sa actioneze ca o putere superumana, ci a venit functionând total în limitarile posibilitatilor umane, urmarind prin aceasta sa dovedeasca daca acuzatiile Satanei împotriva legii si caracterului lui Dumnezeu sunt adevarate sau false. Acum, Satana a acuzat ca este imposibil pentru oricare dintre urmasii lui Adam sa tina legea lui Dumnezeu. A fost crucial ca Fiul lui Dumnezeu sa fie nascut în aceasta lume asa cum si noi suntem nascuti, putând în acest fel sa se împotrivesca acuzatiei Satanei - si anume - ca este imposibil pentru oamenii cazuti sa poata asculta de legea sfânta a lui Dumnezeu (Evrei 2:14-18).

Un univers profund interesat a privit cum Hristos si Satana s-au luptat pe planeta unde Satana a împaratit ca print. Timp de treizeci de ani, ei au privit artileria de acuzatii cazând una câte una. Aceasta demonstratie a culminat la cruce, unde ultimul atentat al Satanei de a-L discreditat pe Dumnezeu a esuat. Acolo batalia sa pentru mintile necazute a fost pierduta. Acum ei au avut dovada ca Dumnezeu a fost bun pe deplin - chiar pâna la moarte - si ca legea Sa a fost absolut dreapta. Satana a cazut într-adevar ca un fulger din cer, si prin uciderea Fiului neprihanit al lui Dumnezeu, a cazut acum din arena importanta a mintilor fiintelor necazute. Dupa cruce, Satana a stiut ca a pierdut. De acum înainte el si îngerii sai vor actiona singuri, fara nici cea mai mica urma de simpatie din partea fiintelor inteligente din sfera cereasca.

DE CE SUNTEM ÎNCA AICI?

Ce contraatac impunator a facut Dumnezeu împotriva deceptiilor Satanei! Bineînteles ca El ar fi putut lega ultimele legaturi slabite si problema pacatului s-ar fi terminat repede. Dar

dupa cum o carte recenta se intitula : "Daca Dumnezeu a câstigat razboiul, de ce nu s-a sfârșit?". Într-adevar, ce facem noi aici, 2000 de ani dupa batalia decisiva?

Înca o data, trebuie sa ne amintim ca scopul lui Dumnezeu în planul de mântuire este sa termine experimentul pacatului o data pentru totdeauna si fara echivoc, respectând totusi libera alegere a oricarui individ ce a trait vreodata. Aceasta necesita un plan extrem de detaliat, cu toate obiectiile posibile, nedumeririle si greselile vazute dinainte. Astfel, putem concluda ca nu toate întrebările si-au gasit raspunsul la cruce, si nu toate deciziile au fost luate. Cu siguranta, barbati si femei de pe acest pamânt nu si-au facut deciziile finale despre Dumnezeu si Satana. Si fiintele necazute, chiar daca si-au dat votul pentru guvernământul lui Dumnezeu, încă nu au înțeles pe deplin toate implicatiile luptei dintre bine si rau. De exemplu, Satana întotdeauna a sustinut ca mila si dreptatea nu pot coexista. Daca Dumnezeu insista asupra unei legi valabile pentru toate fiintele create, atunci El nu poate ierta pe cei care o calca. Acesta a fost argumentul total respins la cruce. Imediat, Satana a întors moneda, începând sa argumenteze ca dorinta lui Dumnezeu de a ierta pacatosii dovedeste ca legea Sa a fost abrogata. Acest nou argument cere ceva timp sa fie clarificat cu adevarat în mintile si experientele fiintelor umane.

Într-adevar, Satana a avut mare succes cu argumentul ca legea lui Dumnezeu a fost abrogata la cruce. Astazi, multi crestini cred ca legea morala s-a terminat când Isus a murit pe Calvar. Multi învăta ca noi acum traim sub legea iubirii, lege interpretata diferit de crestini. Crestinismul este serios divizat în privinta legii morale a lui Dumnezeu.

Marea lupta este în desfasurare de 2000 de ani. Suntem noi mai aproape de verdictul final acum in secolul 21, decât am fost în primul secol? Ce trebuie încă sa aiba loc, înainte ca guvernământul lui Dumnezeu si un univers liber sa poata convietui în armonie?

Ar putea universul sa înțeleaga ca metodele prin care Dumnezeu îl recreaza pe pacatos au loc în mod sigur? Oamenii au stiu ca Isus poate sa-i ierte pe pacatosi, dar iertarea are de-a face cu atitudinea lui Dumnezeu fata de om; dar ce putem spune despre atitudinea omului fata de Dumnezeu? Aceasta a fost antotdeauna o problema dificila.

Dumnezeu încearca sa aduca aceste acuzatii aduse împotriva Sa la o loialitate desavârsita fata de El. Va avea oare succes? Poate pacatosul sa fie pus într-un nou pamânt fara riscul de a începe un nou act de rebeliune?

Dumnezeu își propune sa formeze un grup special de oameni care sa mearga direct la cer fara sa guste moartea. Poate El sa faca aceasta fara sa-si asume un risc enorm? El a ales îndreptatirea si sfintirea ca metode pentru a aduce omul pacatos în armonie cu Sine. Îndreptatirea lucreaza astfel : deoarece trecutul nu poate fi retras, pacatele nu pot fi decât iertate. Si Dumnezeu iarta; prin credinta, moartea lui Isus plateste condamnarea pentru pacatele noastre si da la o parte povara vinovatiei. Nu numai ca Dumnezeu ne iarta, dar ne si accepta în familia Lui, astfel ca noi nu mai suntem straini, ci fii si fiice ale împaratiei. Astfel, prin puterea miraculoasa a Duhului Sfânt, noi suntem nascuti din nou. Vechea natura este crucificata cu Isus si devenim fapturi noi, cu dorinte sfinte ce sunt în armonie cu vointa Lui.

Sfintirea este un proces care urmeaza îndreptării. Caracterul uman, care determina faptele prezente si viitoare poate fi transformat; astfel Dumnezeu ne ofera puterea care noua ne

lipseste ca sa schimbam motivatia si actiunea faptelor noastre. Majoritatea se întreaba daca Dumnezeu poate sa duca la îndeplinire aceste obiective în mod complet, sau acestea pot fi numai partial realizate în vietile lor. Ne putem încredinta în fagaduintele Sale? Aceste întrebări ne pun pe o linie directa cu timpul în care trăim. Ce ramâne înca sa fie realizat pe pamânt si în cer, înainte ca Dumnezeu sa poata termina problema pacatului? Sunt convins ca Dumnezeu nu va lasa agonia pacatului sa continue un singur minut, dupa ce ultimul raspuns sau ultima demonstratie a fost oferita universului. Daca El realizeaza aceasta, Satana si nu Dumnezeu va fi raspunzator pentru suferinta provocata de pacat. Aceasta indica doua lucruri:

1- nu exista nici un "ceas ceresc" cu numaratoare inversa care sa indice venirea Domnului (o teorie a predestinarii lungimii timpului oferit rasei umane). Libera alegere împiedica orice actiune arbitrara din partea Domnului în aceasta privinta.

2- nu toate raspunsurile au fost înca date, astfel ca devine foarte important pentru noi, sa cunoastem cât mai mult posibil despre aceste întrebări ramase fara raspuns, si cum putem lua parte la ultima lor desfasurare.

FAZA ÎNTÂI - JUDECATA ÎN CER

Te-ai întrebat vreodata ce se întâmpla în momentul de fata în cer? Acolo are loc o judecata, dar nu arata ca una imaginata de noi. Dumnezeu nu se uita în carti ca sa vada cine va fi salvat si cine nu. Isus nu este în contradictie cu Tatal în privinta milei. Isus si Tatal nu sunt adversari. Va aduceti aminte de atitudinea Domnului înca de la începutul problemei pacatului? În loc de actiona la întâmplare, Dumnezeu Îsi pune caracterul si guvernământul la discretia tuturor fapturilor din tot universul. Astfel, judecata este faza concludenta a acestui proces. Înca o data Dumnezeu se supune examinarii; în adevaratul sens al cuvântului, El este Cel judecat. Dumnezeu vrea ca fiecare fiinta din univers sa fie satisfacuta de modul în care El a luat decizia de a salva pe unii si a respinge pe altii. Trebuie sa va amintiti ca problema cea mai importanta în marea controversa nu este destinul unui individ, ci caracterul si metodele Judecatorului. Marea speranta a diavolului este sa-L prinda pe Judecator într-o lucrare gresita - un act de favoritism sau un verdict partinitor. Dumnezeu trebuie sa-Si apere actiunile nu numai catre fiintele supuse Lui, ci si celor rebele. Astfel ca în aceasta lucrare de judecata, Dumnezeu îi invita pe toti cei care doresc sa vada, sa priveasca peste umarul Lui, în timp ce El pune în reluare istoria pacatului si deciziile Sale. Nu trebuie sa uitam niciodata ca marea controversa este între Dumnezeu si Satana, si ca Dumnezeu are de anulat învinuirile Satanei. În aceasta judecata, va fi caracterul Domnului si felul în care El a lucrat cu pacatosii, demonstrat a fi într-adevar corect? Când toate aceste evidente vor fi expuse, va recunoaste fiecare faptura ca Dumnezeu a judecat drept? Dorinta Domnului pentru toti cei care examineaza istoria faptelor trecute, este ca raspunsul sa fie DA. Fara aceasta judecata finala, un adevarat sfârșit al pacatului nu va avea loc.

FAZA A DOUA - JUDECATA PE PAMÂNT

Acum, ce ramâne sa fie înfaptuit pe pamânt, ca principalele puncte de interes în marea lupta sa ia sfârșit? Nu uitati ca Satana înca insista cu argumentele sale împotriva validitatii si practicabilitatii legii lui Dumnezeu.

Insistând cu argumentatia sa, Satana pastreaza o înregistrare exacta a fiecărei ispite reusite si nu-l va lasa pe Dumnezeu sa uite nici una dintre ele. Speranta lui este aceea de a avea putere asupra celor care pretind ca iubesc pe Dumnezeu, discreditând astfel puterea Lui de a transforma atât caracterul cât si comportamentul. "Sunt acestia vrednici de sa-mi ia locul în cer?" spune el. "Sunt acestia cei ce pretind a respecta legea lui Dumnezeu? Nu si-au pus ei interesele personale deasupra intereselor Tale? Tu îmi vei interzice prezenta mea si a îngerilor mei în cer, si totusi vei recompensa acesti asa zisi crestini, care sunt vinovati de aceleasi pacate?"

Isus nu argumenteaza niciodata cu Satana. El continua sa ofere puterea Sa celor ce Îl iubesc, sperând ca în curând va fi dat un raspuns clar si definitiv acuzatiilor Satanei. Ultimul act cu privire la astfel de acuzatii caruia trebuie sa-i facem fata, este ca numai oameni curati, puri, iubitori si cinstiti, pot aduce credibilitate caracterului lui Dumnezeu în aceasta lume. Dumnezeu a promis putere uimitoare unor oameni consacрати. Când poporul Sau este gata sa accepte aceasta putere în mod complet, atunci caracterul lui Dumnezeu va fi prezentat lumii în forma unui exemplu trait pe viu.

Bineînțeles ca nu exista distinctie mai mare decât aceea de a fi cunoscuti de-a lungul întregului univers ca reprezentanti ai Sai în marea controversa. Este privilegiul nostru sa ne alaturam îngerilor loiali în trairea si propovaduirea adevarului despre caracterul lui Dumnezeu si în a demonstra aceasta mai clar decât s-a facut vreodata.

Lumea noastra a fost pe deplin înșelata de acuzatiile Satanei - si numai o demonstratie fara pata va dovedi autenticitatea pretentiilor lui Dumnezeu. Suntem chemti sa fim exemple vii pentru a arata ca într-adevar harul lui Dumnezeu poate schimba barbati si femei. Numai în trup - al meu si al dumneavoastra - se poate dovedi ca Evanghelia este mai mult decât o teorie!

Satana mizeaza pe faptul ca majoritatea oamenilor din aceasta lume prefera sa traiasca felul sau de viata, unde eu-l personal este prima consideratie în a face deciziile zilnice. Chiar multi dintre crestini arata prin obiceiurile lor de mânie, ura, gelozie, frica si disperare, ca ei sunt în armonie mai mult cu legile Satanei decât cu cele ale lui Dumnezeu. Daca Dumnezeu poate transforma acesti membrii slabi si pacatosi ai familiei umane în copii ascultatori si constanti, deoarece ei Îl iubesc, atunci cum va contraataca Satana? Combinatia dintre o adevarata traire si proclamarea Cuvântului, este marturia de netagaduit ce în final îl va lasa fara raspuns pe Satana - acuzatorul; si-l va îndreptati pe Dumnezeu - Aparatorul, în sala de judecata a acestei drame cosmice.

Astfel, crestinul de astazi cauta sa traiasca o viata sfânta - nu pentru ca Dumnezeu va gândi "mai bine" despre el, ci pentru ca lumea sa gândeasca mai bine despre Dumnezeu care poate fi vazut în el. Crestinul detesta pacatul din viata sa, nu pentru ca îi este teama ca Dumnezeu va gândi mai putin la el, ci pentru ca îi este teama ca prietenii sai vor gândi mai putin la Dumnezeu, datorita pacatelor lui. Generatia finala a lui Dumnezeu va fi atât de sigura de acceptarea Sa, încât li se va da cale libera sa traiasca numai pentru El. Dorinta lor arzatoare este ca Dumnezeu sa fie cunoscut lumii. Ei au decis sa termine cu orice act de rebeliune. Ei considera pacatul murdar, deoarece Isus le-a dat un nou sistem de valori, împreuna cu puterea necesara sa traiasca la nivelul acestor valori. Ei au devenit parte a ultimului raspuns

învinuirilor Satanei. Acești oameni vor dovedi că Dumnezeu nu a cerut prea mult de la faptele Sale, când a vrut ascultare de legea Sa. Reflectarea caracterului lui Isus în poporul Sau credincios, vorbește clar că legea lui Dumnezeu nu a fost nedreaptă, și că Dumnezeu oferă libertate când cere ascultare. După cum spunea un scriitor "onoarea lui Hristos" sta "completă în desăvârșirea caracterului poporului Sau ales". Capitolul final în planul de mântuire - sfârșitul pacatului - va avea loc când această demonstrație a dreptății guvernării lui Dumnezeu devine o realitate.

În triumful lui Hristos la cruce asupra Satanei, putem vedea strategia mareată a contraatacului lui Dumnezeu împotriva Satanei, care a asigurat interzicerea pacatului în univers. Totuși, ultima bătălie va fi câștigată de creștini înarmați cu puterea stăpânului lor. Această demonstrație îndeplinește cerințele lui Dumnezeu și îi permite să aducă pacatul la un sfârșit.

FINALUL REBELIUNII

Următorul pas în povestirea noastră - revederea de către cei mântuiți, de-a lungul mileniului, a faptelor istoriei înregistrate, este defapt îngaduirea rasei umane să privească peste umărul lui Dumnezeu, astfel încât să înțeleagă deciziile Sale, după cum El a îngaduit și fiintelor necazute să facă în timpul judecății de cercetare. Iar la sfârșitul mileniului, lumea nesalvată se va aduna înaintea tronului lui Dumnezeu pentru aceleași motive. O concluzie clară trebuie trasă. Toți, inclusiv cei nemântuiți, vor înțelege de ce Satana și pacatul vor trebui să fie distrusi. Această înțelegere a dreptății lui Dumnezeu, va îndreptăți în final numele Sau. Toți vor vedea că pacatul nu are nici scuze, nici motivație, și că ascultarea este singura cale către viața veșnică și fericire.

Numai prin această dureroasă prelungire a procesului întortocheat, a putut fi pacatul dus la un sfârșit, păstrând în același timp și libertatea alegerii fiecărei ființe. Această libertate este punctul central al lui Dumnezeu în planul de mântuire. De ce este această libertate atât de importantă? Deoarece fără libertatea de a-L respinge pe Dumnezeu, noi nu L-am putea alege - și fără alegere, dragostea ar fi imposibilă. Dumnezeu Își iubeste faptele Sale, și un andragostit asteapta cu nerăbdare să primească înapoi tot dragoste. O eternitate de creștere în iubire pentru Creatorul nostru va deschide usa către noi drumuri ale libertății, posibilități de înfăptuire mai mari decât ne-am închipuit noi vreodată, aici în această lume întunecată. Ar trebui să ne facem acum alegerile ce ne vor păstra libertatea în toată veșnicia, și să îndreptăm caracterul lui Dumnezeu care ne iubeste atât de mult, încât a riscat totul - astfel ca și noi să putem împărtăși liber cu El totul.